

Het eindejaarsfeest

Door de projectie ziet de man haar namelijk niet zoals ze is, maar ziet een droom- en wensbeeld, gevoed door zijn anima. Maar zijn anima is nog onontwikkeld en daardoor onpersoonlijk. Mannen met een onontwikkelde anima projecteren sprookjesachtige beelden op de vrouw op wie ze verliefd zijn. Ze zijn hun prinses, hun toverfee, de koningin van hun hart, en ga zo maar door. Een krachtige manier van de anima om het bewustzijn van de man te bereiken en te hopen door hem gezien te worden is: hem verliefd te laten worden. Dat doet hem zwelgen in fantasieën over zijn geliefde zonder dat hij in de gaten heeft dat zijn eigen gevoelens zijn die hem proberen te bereiken. Helaas heeft dat nogal vaak tot gevolg dat hij verliefd wordt op allesbehalve de juiste persoon!

Over het mannelijke in de vrouw & het vrouwelijke in de man. Over animus en anima in de praktijk / Karen M. Hamaker-Zondag. Aionion Symbolon, Amstelveen (2009).

*We zullen niet ophouden te verkennen
en het eind van onze verkenningsreis
zal de aankomst zijn op ons beginpunt
die we dan voor het eerst zien.*

Keltische spreuk.

*'de wijt beroemde stadt, wijt ende breet in alle vrempde landen
ende provicien vermaart, deur heure wijde berominghe inde
ooghen vande geheele werelt als een modelle ende exempel voor
alle anderen.'*

Jan van der Veen, (1632).

© Alle personages, toestanden, gebeurtenissen en instellingen in deze roman zijn louter denkbeeldig. Elke gelijkenis met de werkelijkheid berust bijgevolg op het toeval.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver.

1.

Reinoud kwam in de voormalige boerderij van de Goltstein wonen, Platz 8. De voormalige brouwerij-boerderij Nelissen (later Custers en nog later Goltstein). De historie van dit gebouw is al heel oud. Het wordt al genoemd in 1650. Uiteindelijk werd dit pand in de volksmond de boerderij van de Goltstein genoemd. In 1982 werd 'het Panhuys' (brouwerij) gerestaureerd en werden er 15 appartementen in aangebracht en daar woonde Reinoud. Vandaag is een donkerblauw driedelig pak met krijtstreep en een rood/witte das en van Bommel schoenen. Hij was hier vroeger al eens geweest toen hij nog heel jong was. Omgeven door vroeger en vergetelheid. Ongeveer vier of vijf jaar. Het

geheel maakte een onuitwisbare indruk op hem. Deze plaats had nog iets magisch, iets mystieks. Hier hing nog de sfeer en idylle van vroeger. Niet wetende dat hij er later zou komen te wonen. Hij ging zich uiteindelijk interesseren voor de plaatselijke historie:

Romeinse weg

Er heeft ook nog een Romeinse weg gelopen over de Platz, vanaf de Oude (Onderste) Sittarderweg, de van Boxtelstraat, via de Steenstraat (vroeger Drekstraat), Platz en de van Kessenichstraat naar de Bornsteeg. Niet zomaar Steenstraat genoemd. Een Steenstraat is een toponiem dat vaak met Romeinse wegen verbonden is. Deze weg was een oude verbindingsweg (diverticulum) tussen Rimburg en Maaseik. Vanaf Hillensberg over Sittard, Limbricht, Grasbroek, Born, Grevenbicht, en verder over de Maas. De weg bestond mogelijks reeds voor de Romeinse tijd en werd door hen rechtgetrokken en verhard. De verharde weg bleef eeuwenlang bestaan.

2.

Reinoud werkte bij de Provincie Limburg. Hij werkte bij het cluster Cultuur, vakgroep monumenten. Op dit moment was er sprake van een pilotstudy 'Noorbeek' waar iedereen z'n plasje over moest doen.

‘Over het Gouvernement:

De Franse taalgrens raakt een stukje van het Nederlands territorium in Maastricht. Volgens de ‘Alde Caerte’- het tweetalig stadscharter – verandert het Maaswater halverwege de Servaasbrug van nationaliteit. Zo staat het in artikel XIX: *‘l’eau de la Meuse d’en hau’ jusques au milieu du pont est entièrement à l’évêque...* (de bisschop van Franstalig Luik); *‘ende van ’t midden der brugge nederwaerts, is het voorseyde water al des hertoghs’* (die van Nederlands Brabant). Maastricht heeft een eeuwenlange ervaring in het dienen van twee Heren. De menging van Romaans en Germaans heeft de stad en streek gestempeld. Dit klinkt mee in de talen die er gesproken worden, maar blijkt uit on-Nederlands lijkende variaties in denken en doen. ‘Bourgondisch’ wordt dit wel genoemd.

Toen na de Franse Tijd Willem I koning werd, is de eerste burgerlijke provinciegouverneur benoemd. Pas na de scheiding van Nederland en België bleef, net zoals in heel België, de oude titel gouverneur in zwang. Een exacte reden voor de Limburgse uitzondering is nauwelijks te geven. Voor 'Hollanders' en andere vreemdelingen heeft zo'n Frans woord gouverneur een autoritaire bijklank voor Limburgers in het geheel niet. Wie naar het 'Gouvernement' gaat en van zijn 'gouverneur' spreekt, geeft daarmee slechts een zelfs warme aanduiding van zijn gevoel van eigenheid van provincie en burgers. Het gaat dus over 'anders zijn'. Wellicht moet nu het woord 'chauvinisme' vallen als kenmerk voor Maastrichtenaar en Limburger.

Het Gouvernement is een megalomaan gebouw waar je de weg kwijtraakt bestaande uit drie torens en talloze verdiepingen uitgevoerd in Portugees wit marmer met marmeren trappen.

Historie zat op afdeling K3, 3de verdieping boven het Papenwater en voor een gedeelte op afdeling M3.

Het Prandium bestaat vooral uit geplastificeerde tafeltjes en plastic stoelen.

Aan de wanden zijn zogenaamde cabines met gifgroene banken waar iets wat intern moet blijven besproken kan worden. Verder valt het grote terras op.

Bij binnenkomst zien we twee grote marmeren beelden. Deze 18e eeuwse marmeren figuren staan in de Centrale

hal. Ze zijn waarschijnlijk vanuit Luik in Maastricht terecht gekomen en sieren de entree van het classicistische Gouvernementspaleis, dat vanaf 1777 door architect aannemer Mathias Soiron de Jonge is gebouwd en omstreeks 1860 uitgebreid.

Verder staan er in het trappenhuis her en der zitbanken en is de ingang versierd met een grote kerstboom met lichtjes natuurlijk. Je komt alleen maar binnen met een pasje.

Het gebouw is gelegen in de uiterwaarden van de rivier de Maas in de Maastrichtse kantorenwijk Randwyck op een plek waar eertijds het vestingwerk Randwyck was gelegen. Het bestuursgedeelte van het Gouvernement ligt op een eilandje in de Maas, het Sint-Pieterseiland geheten. De Maasarm tussen de beide bouwdelen heet Papenwater.

Het gouvernement werd gebouwd in jaren 1980 naar een ontwerp van architect Gerard Snelder in samenwerking met Architecten BNA. Snelders koos voor een sterke geleding van het gebouw in haaks op elkaar staande kantoorvleugels, met elkaar verbonden door middel van trappenhuisen (van buitenaf herkenbaar aan de puntdaken). De 18 bouwblokken, die naar hoogte naar de Maas toe afnemen, zijn gedekt met lessenaar daken en hebben een betonskelet dat opgevuld is met baksteen.

Deze typisch Maastrichtse bouwwijze verwijst naar de lokale Maaslandse renaissance bouwstijl.

Een stuk van de winterbedding van de Maas bleek een ideale locatie voor het nieuwe gouvernement. Het ligt er niet echt ver van het centrum en sluit als het ware met een flink tot dan toe ontbrekend segment de cirkel van de overwegend oude stadskern aan weerszijden van de Maas. Het bleek de ideale manier om de hapering van de door het bruggenhoofd beperkte bebouwing om te vormen tot een visuele eenheid van de oude cirkelstad op beide oevers. Een kunstmatig eiland, overbrugd door het gebouw was de avontuurlijke oplossing.

Er is zelfs een stuk natuur overgelaten aan de natuur en een familie Konikspaarden die hun eigen tuinlieden zijn. Verder geeft de uitnodigende diversiteit, waarmee de bouwvolumes gegroepeerd zijn, tal van inhammen en microklimaatjes, waar de tuin- en landschapsarchitect W. Snelder zijn gang kon gaan. Hij verzong van alles, waaronder een moerastuin. Ook interieurs van dit gouvernement kunnen alleen in figuurlijke zin 'vorstelijk' worden genoemd en dit geldt dan zeker voor 'ceremoniële ruimten' als de vergaderzaal der Staten en daaronder de Feestzaal. Dit bestuursdeel wordt ontsloten door een eigen ingangspartij, die opmerkelijk afwijkt van de vierkant-zakelijke hoofdingang van het